

Üks vaene kurblik rännumees

Rahulikult ♩ = 96-112

1. Üks vae - ne kurb - lik rän - nu-mees on ko - ha-nud mind
 2. Kord sõin ma lei - ba ka - si - nat, ta tu - li sõ - na
 3. Ma nä - gin te - da al - li - kal, ta jõud seal o - li

tih - ti teil, mult a - bi här - dalt pa - lu-des, ma
 laus' - ma - ta. Näis nõi - ke-nud ja näl - gi - vat. Kõik
 rau - ge - nud. Kuid voo - las ve - si ru - tu - ga, ta

eal ei suut - nud öel - da ei. Ta ni - me ma ei
 and - sin tal', ta õn - nis - tas ning sõi ja an - dis
 sel - le - ni ei küün - di-nud. Ma jook - sin ap - pi

kü - si-nud, ei rän - nu-sih - ti uu - ri - nud. Kuid
 mul - le ka, see näis mul' uh - ke ei - ne - na. Kui
 kruu - si - ga, kolm kruu - si - täit tal' joot - sin ma. Ta

mis - ki te - ma sil - ma-des - mis - pä - rast? - või - tis sü - da-me.
 söin ma se - da in - nu-ga, see mait - ses tae - va - man - na-na.
 kruu - si täi - tis pil - ge-ni, kui jõin, ei ja-nu-nen'd ii - al - gi.

4. Kord talveööl tormisel,
 kui valjud tuuled puhusid,
 ta häält ma kuulsin välja peal
 ja ulualla kutsusin.
 Tal' soojad riided andsin ma
 ja saatsin sāngi puhkama.
 Ma põrandale heitsin siis,
 näis justkui puhkaks Eedenis.

5. Kord haavatuna surmasuus
 ta lebas maantee ääres maas.
 Tal' eluhingust andsin uut,
 mis vaja pakkusin tal' ka.
 Vein, õli, toit – ta kosus nii.
 Mul hingehaavad endalgi
 se'st tunnist need kõik kadusid,
 rõõm, rahu haavad sidusid.

6. Siis nägin teda vangina,
 surm terendamas koidikul.
 Ta vastu valet kuulsin ma,
 kuid südames vaid austus mul.
 Ta küsis sõprust proovides:
 „Kas surema sa nõus mu eest?”
 Küll liha nõrk ja hirmul aim,
 kuid „jah” siis vastas valmis vaim.

7. Siis näis mul' aga äkitselt,
 et kattevarjust astus mees.
 Tal haavajäljed pihkudes –
 nüüd seisis Päästja minu ees.
 Mind nimepidi kõnetas:
 „Mind häbenenud pole sa.
 Su teod on pandud tallele,
 Sa tegid neid ju minule.”

Sõnad: James Montgomery, 1771–1854

Viis: George Coles, 1792–1858, muudetud.

Seda kirikulaulu lauldi enne prohvet Joseph Smithi märtrisurma.

Vt „History of the Church”, 6. kd, lk 614–615.

Matteuse 25:31–40

Moosia 2:17